

När jag för mig själv i mörka skogen går,
tänker jag ibland på vännen, som jag aldrig får.
Tåren börjar rinna, hjärtat slå.
Aldrig kan jag glömma den man en gång hållit å' ---

Västergötland.

Liungman 44 s. 2

Tåligt på min levnads bana,
vill jag gå min vandringsstig,
intet mänskligt hopp skall ana
vilken sorg som tärer mig. ---

Hälleberga, Smål.

Liungman 175 s. 3

En gång så kraftigt ett hjärta slog
mot mitt i renaste flamma.

Ett skimmer glänste och ögat log,
men tiden flydde och löjet dog,
min vän var icke densamma. ---

Vrigstad, Smål.

Liungman 397 s. 32

Du min vän å sötaste pige,
hör vad jag vill säga dig.
Låt aldrig ditt hjärta bort från mig svike,
å låt det aldrig spörjes (?) för mig. ---

Svarteborg, Bhl.

VFF 96 s. 2-4

O, jag är så sorgsen i mitt sinn,
för jag har mistat allra bästa vännen min.
Ja, hon har mig övergivit,
och ett avskedsbrev hon skrivit ...
hon har skrivit, att hon rest till Göteborg. ---

Brastad, Bhl.

VFF 96 s. 11-13

Jag har hos mig själv beslutit
aldrig älska mer än en.
Kärleksbandet som är knitet
bliva skall så fast som sten. ---
(Visbrev)

Veinge, Hall.

VFF 118 s. 2

Falskhet, lögn och förtal
hitta je till min dal,
får ej rum i mitt fredliga bo. ---

Veinge, Hall.

VFF 132 s. 26

Här i världen är jag född att liad

Här i världen har jag ingen huld.

Alla människor vill mig förföra

Lilla vännen är av svek så full. ---

Bohuslän.

VFF 157 s. 1-2

Du är rik, men jag är fattig.

Jag är likväl nöjd med min lott.

Om bara jag hade den vännen jag älskar.

O, då hade jag rikedom nog. ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 176 s. 1-2

Vid lindens fot i dalen en ensam hydda står
av blommor bekransad i den tidigaste vår.
Där stod en bänk i hagen där satt vi två en gång
och svor varandra trohet under näktergalens sång.

Uddevalla, Bhl,

VFF 177 s. 5-7

Uti min sorg och ängslan jag mig en visa gör,
den handlar om den vännen, som jag håller kär.
Den tiden som man irrar uti kärlekens kval,
är en tid utan gränser och tal. ---

Forshälla, Bhl.

VFF 264 s. 1-2

Jag har älskat en pige som var yndig och blid,
med henne jag tänkte att leva min tid.
Hon var mot mig vänlig i ett och i allt,
men världen, men världen, vad du då är falsk. ---

Veinge, Hall.

VFF 268 s. 71-72

Jag gick mig ut en kväll till att söka mig en vän,
till att söka mig en öm och trogen vän.

Då var det falska människor som sade:

Det förbundet skall aldrig slå in. ---

Veinge, Hall.

VFF 268 s. 112

Vid björkens fot i dalen en liten koja står
och utav blommor kransar i var endaste vår,
där stod en bänk i hagen, där suto vi en gång
och svor varandra trohet vid näktergalens sång. ---

Veinge, Hall.

VFF 268 s. 121-122

26

Nu så nalkas den sorgfulla tiden,
Då min Oscar inte älskar mig mer.
Gläds trolöse nu slites de banden,
Som aldrig skall binda mig mer. ---

Harestad, Bhl.

VFF 492 s. 17-18

Förgäves har jag varit trogen,
Förgäves jag vänskap med dig haver sökt.
Jag tänkte den dag skulle blott solig,
Men du haver blott mina sorger förökt. ---

Harestad, Bhl.

VFF 492 s. 20-21

Vi har du från mig vikit
och kommer ej igen.
Vi har du så mig svikit,
mitt hjärtas enda vän, ---

Veinge, Hall.

VFF 495 s. 47-48

Ingen större fröjd i världen är
Än att ha en huld och trogen vän.
Men den största sorg som jorden bär,
Är när som man mister den. ---
Med noter.

Harestad, Bhl.

VFF 492 s. 65

Vad gör det om själen försmäktar
av längtan till klarare ljus?
Vad gör det om ödet mig jäktar
och krossar min lycka i grus? ---

Veinge, Hall.

VFF 495 s. 56-58

Beakta

Förflutna äro de sälla dagar
som jag i världen upplevat har,
då timmar gingo som sekunder,
och blotta minnen nu stå mig kvar ---

Veinge, Hall.

VFF 495 s. 78-79

Stunden bortilar men icke min smärta.

Lunden han vilar; men icke mitt hjärta.

O, Emma, min vän, skall jag vänta dig än? ---

Veinge, Hall.

VFF 612 s. 13

Jag har hos mig själv beslutit
aldrig älska mer än en.
Kärleksbandet, som är knutit,
bliva skall så fast som sten. ---

Veinge, Hall.

VFF 612 s. 18

Jag vandrar i lunden mång ljuvlig kväll,
då stormen är bunden och löv~~sa~~alens pell
av daggpärlor glindrar, och månljuset tindrar
dock är jag ej lycklig och säll. ---

Veinge, Hall.

VFF 612 s. 29-30

Du var den skönaste av Nordens tärnor,
därför så kunde jag dig aldrig få.
Ty Gud han skänker olika lotter,
olika hjärtan ger Han också ---

Rölanda, Dls.

VFF 702 s. 57-58

Stenung

Och hör nu flickor alla
som nu ogifta gå
som känner världen föga
och minder kan förstå ---

Håbol, Dls.

VFF 733 s. 12-14

Tjänt har jag uppå grevens gård
och han har mig visserligen bedragit.
Falleri fallera fallerallan lallan lej.
Och nan har mig visserligen bedragit ---

Ör, Dls.

IFGH 778 s. 20-24

Mot mig är lyckan snål och vred,
mot mig är ödet grymt.
För mig har lyckans sol gått ner,
det blir redan skymt ---

Köla, Värml.

UFF 913 a s. 8-9

Älskade hör nu min röst
skänk dig mitt hjärta, min tröst,
och hindra en gång denna smärta
och skänk mig för evigt ditt hjärta ---

Håbol, Dls.

VFF 958 s. 10-11

Tiden o, mitt hjärta ängslas
över all den sorg jag har.
Mitt hjärta det är så hårt fängslat,
så jag har ingen gläder dag. ---

Hjärtum, Bhl.

VFF 1072 s. 7

Att vara kär det är en ryslig pina,
den som försökt han säger inte nej!
Jag var så rysligt kär i Nikolina,
och Nikolina hon var kär i mej. ---

Veinge, Hall.

VFF 1244 s. 33-35

Täckaste flicka, törs jag dig fråga
haver jag gjort dig något imot.
Säg mig orsaken varför du svarte
mig med så skurska ord. ---
,

Solberga, Bhl.

VFF 1259 s. 16-17

Jag som är en ungersven hade mej en vän,
som på mitt hjärta låg.

Men, se nu vill hon gifta sej med en annan vän,
mej har hon förglömt. ---

Mo, Bh1.

VFF 1313 s. 32

En visa vill jag sjunga om kärleken i Sveriges land
En visa vill jag sjunga till varning för var man---
Noter s. 887.

Klövedal, Valla, Bhl.

VFF 1319 s. 887-889

OK 4/6/11

När jag mej rätt påminner och kommer mej ihåg,
hur många gånger jag talat till dig.
Då börjar mitt hjärta utav ängslan att slå
och sorgerna de ökas uti mig. ---

Mo, Bh1.

VFF 1313 s. 31

En visa vill jag sjunga om kärleken i Sveriges land
En visa vill jag sjunga till varning för var man ---
Med noter.

Klövedal, Bh1.

. VFF 1319 s. 886

0' (

Rik och fri men mina tårar flyta,
Rik och fri men du älskar ej mig.
Ack hur gärna skulle jag ej byta,
vara fattig, älskad utav dig.

Uddevalla, Bhl.

VFF 1347 s. 39

Hur roligt i världen det är att hava en vän
den man håller så kär,
hur farligt det också kan vara,
när falskheten inblandad är. ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 1347 s. 48-50

Flickors kärlek den vet jag filibombom
hon byter om för varenda rik ...
för varenda dag ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 13147 s. 51 a

En fästning är var flicka
men utan verk och mur,
vill näsan dit man sticka,
drivs man ofta därur. ---

Uddevalla, Bhl.

VFF 1347 s. 66-68

Gud nåde den som falsker är
och har en annan kär.
Den liknar jag vid vilda djur
som uti skogen är. ---

Västerlanda, Bhl.
VFF 1836 s. 39

En visa jag nu sjunga vill
Som endast hörer pojkar till
Sätt aldrig eder tro och lit
Till flickans tal och vänlighet. ---

Västerlanda, Bhl.

VFF 1631 s. 29-30

6
O Ladelin, o Ladelin!

Vad sörjer du för!

Fattas dig mat eller fattas dig vin,

Eller fattas dig ro eller nöjen? ---

Bro, Bh1.

VFF 1633 s. 10-11

Lotta brev till Lasse

O käre Lasse stor tack för brevet
Som jag för tre veckor sen bekom.
De va så lätt och ledigt skrivet
Att maken finns ej till kärleksbrev. ---

Västerlanda, Bhl.

VFF 1642 s. 24-25

Stäm upp fiolen,
låt tonen ljuda,
sitt vid min sida,
jag vill dig bjuda. ---

Norum, Bhl.

VFF 1685 s. 54

Jag ville bliva lycklig säll
Fast sällhet tycktes mig förment
Jag gick till henne dock en kväll
Men ack! Jag kom försent.

Uddevalla, Bhl.

VFF 1908 s. 4

En flicka satt på stranden en kall septembernatt
hon sörjde för sin älskling och för sin hulda skatt
och tårarna de runno på kinden som var blek
hon sade för mig slutat har all min ungdoms lek. ---

Öckerö, Bhl.

VFF 2014 s. 7-8

I Jylland där levde en flicka så ung,
hon älskade en vän.
Så närmar sig avskedets timma så tung,
han drog mot Amerika hän. ---

Naverstad, Bhl.

VFF 2235 s. 22

Nu tänker jag att sjunga, fast ensam jag är
och hjärtat är bedrövat för den jag håller kär.
Jag önskar av mitt hjärta dig träffa än en gång,
då skall min sorg försvinna i stilla glädje sång --

Dalarna.

VFF 2475 s. 1, 2

Min hulda vän, du tror dig vara glömd,
Och likväl är din bild i hjärtat gömd.
Ej tid och avstånd den bortrycka kan,
Ty jag blott älskar dig och ingen ann. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 70-71

ORIGINAL

Jag sjunga vill en sång i tidens stunder
Två älskande med trofasts anletsdrag.
När döden härjar ljuva kärleks stunder
och blicken sjunker ner i tidens grav. ---

Bältinge, Uppl.

VFF 2498 s. 23-24

6
Jag blickar på tärnornas skara
Jag spanar och spanar beständigt,
Den skönaste ville jag välja
Och sviktar dock ständigt i valet, ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 63

Jag minns bruden som vilar med kronan i hand,
Dock jag bad men hon flydde sin kos.
Grymma död du upplöser de skönaste band,
Och du skonar ej ungdomens ros. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 98-99

Jag kan aldrig glömma den aldra första gång,
då vi bekanta blevo, det kan du minnas grant.
Det var uppå en förmedling, uppå en sällskapsdag,
då jag dig först begärde och där mig svarte ja. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 131-133

Du har låtit din kärlek försvinna
Liksom molnen försvinna under himmelen den blå,
Du har låtit mitt hjärta förnimma
Allt det var din fulla mening
att du skulle mig försmå. ---

Bälinge, Uppl.

VFF 2498 s. 53-55

En yngling som var tänkt till att taga sig en vän,
den han ville kalla för sin.

Men alla falska tungor de rådde henne till;
uti det förbundet skall du aldrig gå in ---

Ör, Dls.

IFGH 700 s. 18-19

Skall jag min vän än längre på dig vänta
jag sedan märker hos dig något fel,
vill du jag skall förgäves gå och längta
jag tror du har i flera flickor del. ---

Veinge, Hall.

IFGH 851 s. 8-9

En visa vill jag sjunga,
kanhända blir hon lång.
Då hjärtat är betunga,
blir det en sådan sång ---

Eda, Värml.

IFGH 768 s. 15-16

I fjor så hade jag en vän,
men nu har en annan tagit den,
Å det var i våras mina ögon börja tåras
när jag tänker på min rara lilla vän ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 16

Du, du äger mitt hjärta,
du, du är mig så kär,
du, du ler vid min smärta,
vet ej vad kärleken är ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 51

Det var en gång som jag skulle fria,
men se det gör jag ej om igen.

Det var en liten vacker piga,
jag gick och trodde hon var min vän ---
Med noter.

Torup, Hall.

IFGH 868 s. 75

En vacker vän har jag utvalt,
den jag tänkt älska utöver allt.
Den jag tänkt skulle bli min tröst
och vila vid mitt hundra bröst ---

Bro, Värml.

IFGH 883 s. 22-23

Min Lotta nu jag övertänker
hur många livets svåra ränker
du när handlat emot mig. ---

Älvsåker, Hall.

IFGH 939 s. 54-55

Ja, du har lovat mej, att du ska hava mej,
å inte gå till någon annan,
men än går du hit, å än går du dit,
å så slarver du mä alla. ---
Med noter.

Härjevad, Vgl.

IFGH 1075 s. 5

Skall jag sitta här i mitt ensliga bur
med mitt sårade hjärta i brand.

Sikt en fågel i bur lik ett oskyldigt djur
in*nom* reglade dörrar och band ---

Dalsland.

IFGH 1193 s. 15

Försvunnen all lycka, försvunnen all frid,
försvunnen är kärlekens lyckliga tid.
Den tid då jag drömde om kärleken så varm,
har flytt som en dröm, jag står ensam och arm ---

Ärtemark, Dls.

IFGH 1201 s. 5-7

Bernage

Kall, kall blåser aftonvinden,
å kall blir den avskedskyss.
Flicka din tro är bruten,
som du för evigt svor ---

Bro, Värml.

IFGH 1215 s. 16

För långan tid jag frihet saknat,
på tredje året har lidit tvång.
De bittra tårar, som jag smakat,
förföljd av sorg så många gång.

Steneby, Dls.

IFGH 1297 s. 30

O flicka, ej mera jag finner i världen,
den ringaste tröst.

O sällhet, så snart du förrinner
likt löven på träden var höst ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 51-52

O lilla älskling har du redan glömt
den vännen som du älskat ömt.
Du ser ej tårar i mina ögon än,
full av kärlek full av saknaden ---

Borgvik, Värml.

IFGH 1473 s. 61

Av hjärtat jag dig älskar
i all min levnads tid.
Men det kan jag väl veta
jag får visst aldrig dig ---

Alingsås lfs., Vgl.

IFGH 1734 s. 14-16

Ni män som skapat kvinnans kval
bereder jorden till en tåredal.
Ni störer friden uti mångens hjärta
och lämnar det i hopplöshet och smärta ---

Knäred, Hall.

IFGH 1822 s. 3-4

Vad är kärlek, vad är tro och heder,
Vad är vänskap, dygd och goda seder,
Vad är allt som livet till oss bär,
Mot en ädel trogen vänskap är.---

Knäred, Hall.

IFGH 1822 s. 4-5

Ja, hade jag aldrig skådat ditt ansikte, ögon blå,
så hade jag aldrig kommit till kammarn där du var.
Ja, den kan vara lika god en fattig som en rik!
Att gifta sig för penningar är stort bedrägeri. ---

V. Tunhem, Vgl.

IFGH 1986 s. 33

Jag gick mig ut en sommarkväll,
Jag ämnar möta då min vän,
Men när som jag till lunden kom,
Då viskar sakta o, vänd om. ---

V. Tunhem, Vgl.

IFGH 1986 s. 38-39

Glada sång, ljud fritt i skogen,
Så det skallar runt omkring,
Fäst min flicka ej var trogen,
Gör det mig slätt ingenting, ---

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2085 s. 30-32

Sommaren är kommen, allting ljuvt och sällt,
Men uti mitt hjärta har jag sorger stält.
Därför får jag klaga, jag som ensam är,
Vännen som jag älskat, har en annan kär. ---

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2085 s. 14-16

Jag var en olycklig gosse
Jag var på mitt sjuttonde år.
Jag blev av en flicka bedragen,
Sen henne mitt hjärta jag gav. ---

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2085 s. 40-41

Gosse minns du ej den stunden,
Då du mitt hela hjärta vann?
Först att älska du mig lärde,
Sen blev du min dagstyrann. ---

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2085 s. 42-43

06/06/14

Det var en gång, när kärleken var ren,
Så ren som vita liljan på en gren.
Nu lilla oskuldsblomman vissnat har,
Och endast, endast kärleken står kvar. ---

Gustav Adolf, Vgl.

IFGH 2086 s. 53-

i den gröna ängen,
ängen var grön,
flickan var skön,
gossen var fuller med falskhet, ---

Hemsjö, Vgl.

IFGH 2099 s. 11

Kärleken plågat så mången
den har fått rum i mitt bröst,
men nu får jag hoppas på Herren,
som förr haver varit min tröst. ---

Stora Lundby, Vgl.

IFGH 2106 s. 33-35

När jag gick till min vän
och jag fick tala med den
han lovade mig sin ära och sin tro
han lovade, att han äkta skulle mej ---

Halland.

IFGH 2110 s. 5-6

Bergs

Jag hade mig en vän i min ungdoms dagar,
Den aldrig ur mig går, så länge livet varar.
Den aldrig ur mig går, så länge jag är till.
O, du trolösa vän, gör mig som du vill. ---

Rävlanda, Hall.

IFGH 2229 s. 13-15

Vi har du mig svikit
och kommer ej igen.

Vi har du så mig svikit
min hjärtans enda vän. ---

Rävinge, Hall.

IFGH 2229 s. 56

Uti ängslan jag sitter,
och i sorgen jag går.
Ingen glädje jag mera har på jorden,
ty förskjuten jag är ---

Rävinge, Hall.

IFGH 2230 s. 28-30

En visa vill jag sjunga allt om min lilla vän.
Som for så långt ifrån mig och kom aldrig igen.
Sjung fallera - sjung - fallera ---

Råggård, Dls.

IFGH 2905 s. 9-12

Jag har en liten klocka, hon klingar dagen lång,
Jag vet en vacker flicka hon log mot mig en gång.
Jag haver henne frågat om hon vill ha mig kär,
Och därtill har svarat att jag den rätte är. ---

Våmb, Vgl.

IFGH 4130 s. 24-25

Ulin
Jag stod på Kinnekulle och tänker mig en mö
som på min levnads bana skulle glädjens pärlor strö

Fuxerna, Vgl.

IFGH 4663 s. 24

Béarn

Mellan njutningen och tårar,
satt jag upp med världens dårar,
flämtande i lyckans spår,
men bedragen utav henne, ---

Valtorp, Vgl.

IFGH 4725 s. 29-30

O ljuva dalar, stilla hydda,
där menlösheten råder mer.
I kärlighetens hydda,
där du din kärlek bliver löst. ---

Valtorp, Vgl.

IFG^H 4725 s. 19-21

Förr i ungdomsåren hade jag en vän
skön som själva våren, men var är väl den?
Höstens kalla vindar bröto henne av.
Liljans späda stjälkar lades ned i grav. ---

Husie, Sk.

IFGH 5030 s. 14-15

Stäm upp fiolen, låt tonen ljuda
kom till min sida, jag vill dig bjuda.
Säg kära gosse vem har dig hindrat
säg varför kommer du så sent i kväll? ---

Stenkyrka, Bhl.

IFGH 5077 s. 24-25

Det är den tyngsta börda
som jorden månde bära
att älska en vän, den man aldrig kan få
men att leva utinensamheten
det blir väl ingen annan belöning ändå. ---

Stenkyrka, Bhl.

IFGH 5077 s. 27

Nu vet jag fullväl att all världens väg
han farit, min fästman så bård.

Mot dig ropar blodet, du nidfurste! Säg,
kvi stupade de han för ditt våld?

Köla, Värml.

IFGH 5800 s. 6-8

När jag endast på dig tänker
när jag endast älskar dig,
kanske du ditt hjärta skänker,
åt en ann'och glömmer mig? ---

Stala, Bhl.

IFGH 5874 s. 81-82

Handwritten: 1901

Gud nåde de ynglingar, som nu skall uppväxa,
i denna villersamma och förföriska värld!
Med falskhet och svek de vill förleda mig
och snarorna de ligga så fördolda för mig.
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5977 s. 117

I mina ungdomsdagar utvalde jag mig en vän.
Vem var väl orsaken, jag ej fick behålla den?
Kom, säg mig orsaken allena ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 25-26

Fåglen vid plundrat bo har ingen rast eller ro,
kvittrar och klagar nätter och dagar.
Nyss var jag rik och varm,
nu är jag kall och arm. ---

Fuxerna, Vgl.

IFGH 6125 s. 34-35

Ett ord till dig för sista gång,
jag bjuda vill till dig,
och tackar dig för varje gång,
som du har talt med mig ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 56-57

Ett avsked vill jag taga utav ditt ljuva namn.
Hav tack för varje gång jag har vilat i din famn --
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 58-59

Den förskjutna önskar ingen vän,
men i mörka, tysta midnatten
ropar hon, hon ropar: "Kom tillbaka,
Jag blir din vän, din brud, din hulda maka ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 63

Förr hade jag en vän,
sjung trallalallallila,
Nu har jag mistat den,
sjung trallalla! ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 65

En bygdens tärna sjutton år,
så blomstrande och skön.
Förnäma sprättars anbud får,
men hör ej deras bön ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 61

Gå icke bort o flicka, från min sida!
Har någon ovän lockat dig från mig? ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 84-85

Jag levde ung och frisk och glad,
med hälsan i mitt bröst,
Jag lekte bland de ungdomsblad,
och glöden var min tröst ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 96-98

En vän utan kärlek den liknar jag vid det trädet,
som bär blommor, men inga frukter ger.

Ty den är icke värdig att kallas för en vän,
som tager sig en annan och sviker vännen sin ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 109

Jag är sorgsen och bedrövad i mitt sinn,
ty jag har förlorat hjärtevännen min.
I ett brev hon haver skrivit,
att hon mig har övergivit ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 110-111

Jag minns bruden, som vilar med kronan i hand,
och jag bad, men hon flydde sin kos.
Grymma död, du upplöser de sknaste band,
och, du skonar ej ungdomens ros ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 210-211

När förtio veckor voro gångna omkring,
den sällsamma flickan hon föder sig en son ---
Med melodi.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 232

Jag ängslas, jag sörjer, jag är så bedrövad,
all kärlek på jorden är bort från mig rövad ---
Med noter.

Halmstad, Hall.

IFGH 5978 s. 237-238